

گام برداشتن فرزندان خدا در عشق و نور

خواندن متون مقدس: افسسیان ۱: ۵؛ ۹؛ ۱۴-۱: ۱ یوحنا ۴: ۸، ۱۶؛ ۱: ۵

۱. خشنودی خدا این است که با انسان یک باشد و انسان را در حیات و در طبیعت، ولی نه در خدایی، مثل خود [خدا] بسازد - افسسیان ۱: ۵، ۹.

۲. به عنوان فرزندان خدا، ما خدا-انسان ها هستیم که از خدا متولد شده، دارای حیات و طبیعت خدا هستیم، و به گونه خدا تعلق داریم - ۵: ۱؛ ۱ یوحنا ۳: ۱؛ یوحنا ۱: ۱۲-۱۳:

آ. خدا، پدر واقعی و اصیل ماست، و ما، فرزندان واقعی و اصیل او هستیم - ۱ یوحنا ۳: ۱؛ افسسیان ۵: ۱.

ب. بزرگترین شگفتی در عالم، این است که انسان ها می توانند از خدا مولود شوند و اینکه گناهکاران می توانند فرزندان خدا ساخته شوند - ۱ یوحنا ۳: ۱، ۹؛ ۴: ۷؛ ۵: ۱، ۴، ۱۸؛ یوحنا ۱: ۱۲-۱۳.

پ. ما از طریق چنین تولد الهی متحیرکننده، حیات الهی، حیات جاودان را به عنوان بذریه الهی که در وجودمان کاشته شده است، دریافت کرده ایم - ۱ یوحنا ۳: ۲؛ ۹.

ت. از آنجایی که ما از حیات الهی متولد شده ایم و دارای حیات الهی هستیم، ما فرزندان خدا، اشخاص الهی هستیم - ۵: ۱۳-۱۱؛ ۳: ۱، ۱۰.

ث. ما به عنوان کسانی که از خدا متولد شده ایم، نه تنها حیات الهی، بلکه طبیعت الهی نیز داریم - پطرس ۱: ۴.

ج. چون ما فرزندان خدا با حیات و طبیعت خدا هستیم، می توانیم از خدا سرمشق بگیریم - افسسیان ۵: ۱.

چ. ما به عنوان فرزندان پدر، با داشتن حیات و طبیعت پدر، می توانیم کامل باشیم چنانکه پدرمان کامل است - متی ۵: ۴۸.

۳. ما باید خدا را به عنوان عشق و نور بشناسیم و تجربه کنیم - ۱ یوحنا ۴: ۸، ۱۶؛ ۱: ۵:

آ. عشق و نور، در واقع خود خدا هستند. آنها وجود خدا، ذات او هستند - ۴: ۸؛ ۱: ۵.

ب. اول، یوحنا می گوید خدا نور است (آ. ۵) و سپس [می گوید] خدا عشق است (۴: ۸، ۱۶).

پ. عشق، به عنوان طبیعت ذات خدا، منشأ فیض است، و نور، به عنوان طبیعت ابراز خدا، منشأ حقیقت است.

ت. وقتی عشق الهی به ما ظهور می کند، به فیض تبدیل می شود، و وقتی نور الهی بر ما می تابد، به حقیقت تبدیل می شود.

۴. به عنوان فرزندان خدا، ما باید در عشق و نور گام برداریم [سلوک، رفتار کنیم] - افسسیان ۵: ۲، ۸:

آ. همانطور که فیض و حقیقت، عناصر اساسی در ۴: ۱۷-۳۲ هستند، عشق و نور نیز عناصر اساسی نصیحت پولس در ۵: ۱-۳۳ می باشند.

۱. فیض، ابراز عشق است، و عشق، منشأ فیض است؛ حقیقت، مکاشفه نور است، و نور، مبدا حقیقت است - ۱ یوحنا ۴: ۸، ۱: ۵.

۲. عشق، جوهر درونی خداست، و نور، عنصر ابراز شده خداست. عشق درونی خدا، محسوس است، و نور بیرونی خدا، مرئی است.

۳. گام های روزانه ما به عنوان فرزندان خدا باید هم با جوهر پر محبت خدا و هم عنصر درخشان خدا ساخته شود؛ این باید منشأ درونی گام برداشتن ما باشد.

۴. گام برداشتن در عشق و نور، عمیق تر و لطیف تر از زیستن بر طبق حقیقت و توسط فیض است.

ب. «و در محبت رفتار نمایید [گام بردارید]، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویش را برای ما به خدا هدیه و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید» - افسسیان ۵: ۲:

۱. گام برداشتن در عشق، گام برداشتن در صمیمیت با خداست - ر.ک. ۱ یوحنا ۳: ۱:

(آ) در حضور پدر، ما نه تنها از فیض، ابراز عشق، مسرت می بریم، بلکه از خود عشق نیز

مسرت می بریم .

(ب) ما در گام برداشتن روزانه باید همیشه به احساس پدرمان اهمیت دهیم، زیرا صمیمانه

در عشق لطیف او زندگی می کنیم.

۲. هدف کتاب افسسیان این است که ما را به درون عشق به عنوان جوهر درونی خدا بیاورد تا از

حضور او در شیرینی عشق الهی مسرت برده و بدین وسیله دیگران را دوست بداریم چنانکه مسیح

داشت - ۵: ۲۵:

(آ) در وضعیت و فضای عشق، ما از خدا اشباع می شویم تا در برابر او مقدس و بی عیب

باشیم - ۱: ۴.

(ب) عشقی که در آن برای رشد، ریشه زده، و برای بنا، استوار می شویم، عشق الهی است

که توسط ما به طور عملی درک و تجربه می شود - ۳: ۱۷.

(پ) عشق مسیح، که خود مسیح است، بی اندازه و فراتر از شناخت [معرفت] است، اما ما

می توانیم آن را توسط تجربه آن بشناسیم - آ. ۱۹.

(ت) در عشق خدا در مسیح، ما به حقیقت، یعنی به مسیح با بدنش پایبند هستیم - ۴: ۱۵.

(ث) بدن مسیح خود را در عشق بنا می کند. عشق، عالی ترین راه برای ما جهت هر چیزی

بودن و هر کاری کردن برای بناسازی بدن مسیح است - آ. ۱۶؛ ۱ قرنیتان ۱۲: ۳۱.

(ج) در فساد ناپذیری [نامیرایی] عاشق خداوند بودن به معنای دوست داشتن او در خلقت

نو و بر طبق همه چیزهای فساد ناپذیر که در کتاب افسسیان آشکار شده است می

باشد - ۶: ۲۴.

۳. به عنوان کسانی که تولد تازه یافته اند تا گونه خدا شوند، ما فرزندان خدا، باید عشق باشیم

زیرا خدا عشق است. از آنجایی که ما در حیات و در طبیعت خدا می شویم، همچنین باید

عشق شویم - ۱ یوحنا ۴: ۸، ۱۶.

پ. «زیرا که پیشتر ظلمت بودید، لیکن الحال در خداوند نور می باشید. پس چون فرزندان نور رفتار

کنید» - افسسیان ۵: ۸:

۱. همانطور که خدا نور است، پس ما فرزندان خدا، فرزندان نور هستیم - ۱ یوحنا ۱: ۵؛

افسسیان ۵: ۸؛ ۱ یوحنا ۱۲: ۳۶.

۲. ما نه تنها فرزندان نور هستیم - ما خود نور هستیم. ما نور هستیم زیرا با خدا در خداوند یک

می باشیم - متی ۵: ۱۴؛ ۱ یوحنا ۱: ۵.

۳. وقتی در نور هستیم، خارج از قلمرو درست و غلط می باشیم - آ. ۷.

۴. اگر چون فرزندان نور گام برداریم [سلوک، رفتار کنیم]، میوه ای را که در افسسیان ۵: ۹

توصیف شده است به بار خواهیم آورد:

(آ) میوه نور باید نیکو در طبیعت، عادلانه در روش، و واقعی در ابراز باشد، تا خدا به

عنوان واقعیت گام برداشتن روزانه ما ابراز شود.

(ب) میوه نور در نیکویی، عدالت، و حقیقت [راستی]، مربوط به خدای سه یکتاست:

(۱) خدا پدر به عنوان نیکویی، طبیعت میوه نور است. بنابراین، نیکویی در آیه ۹

اشاره به خدا پدر دارد - متی ۱۹: ۱۷.

(۲) عدالت به خدا پسر اشاره دارد، زیرا مسیح آمد تا مقصود خدا را بر طبق روش

عادلانه خدا به انجام برساند - رومیان ۵: ۱۷-۱۸، ۲۱.

(۳) حقیقت، ابراز میوه نور، به خدا روح اشاره دارد، زیرا او روح واقعیت است -

یوحنا ۱۴: ۱۷؛ ۱۶: ۱۳.

(پ) اثبات اینکه ما به عنوان فرزندان نور گام بر می داریم، در به بار آوردن چنین میوه ای

دیده می شود.